

Sygnatura akt: XI GC 976/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **w K.**

przeciwko **K. M.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt: XI GC 976/15

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

(...) w K. złożył pozew przeciwko K. M. o zapłatę. Zażądano kwoty 1.030,38 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 9 marca 2015 roku do dnia zapłaty. Zdaniem powoda, nabył on wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) spółki akcyjnej w W. (karta 2, karta 19).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem z dnia 20 kwietnia 2015 roku uwzględnił żądanie pozwu (karta 5).

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 roku (karta 7v) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakaz zapłaty uchylił i sprawę przekazał do rozpoznania tutejszemu sądowi.

W toku postępowania strona pozwana nie była aktywna, zaś powód nie zmienił swojego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sporządzone zostało pismo zawierające dane K. M.. Pismo nie zostało przez nikogo podpisane. Sporządzono pismo „wykaz niezapłaconych faktur” również przez nikogo niepodpisane. Sporządzono dokument „wyciąg z listy dłużników”.

Dowód:

- pismo, karta 24;

- wyciąg, karta 25;

- wyciąg karta 43;

K. M. zawarła z (...) spółką akcyjną w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 11 lipca 2011 roku.

Dowód:

- umowy, karta 45, 46;

- regulamin, warunki oferty promocyjnej, karta 47 – 55;

W dniu 16 grudnia 2014 roku (...) spółka akcyjna w W. zawarła z (...) w W. umowę cesji wierzytelności. Integralną częścią umowy miał być wykaz dłużników. Warunkiem zawieszającym była wpłata przez Fundusz określonej kwoty na rzecz sprzedającego wierzytelność.

Dowód:

- umowa cesji, karta 39-42;

(...) spółka akcyjna w W. wystawiła faktury na rzecz nabywcy usług (...).

Dowód:

- faktury i dokumenty rozliczenia, oraz noty księgowe, karta 56 - 69

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi najpewniej norma art. 56 i następne ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami) przy czym wskazania wymaga, iż jako to uznał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 listopada 1999 r. (III CKN 450/98, OSNC 2000/5/97) jako cywilnoprawna umowa o świadczenie usług da się powyższa umowa zakwalifikować do grupy umów, do których - z mocy art. 750 k.c. - mają odpowiednio zastosowanie przepisy o zleceniu. Taka interpretacja pozostaje uprawnioną w szczególności jeśli zauważyć, iż Prawo telekomunikacyjne w sposób szczególny reguluje odpowiedzialność operatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych z jednoczesnym odniesieniem się do przepisów k.c. (art. 104 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego). W zasadzie jednak powód nie precyzuje z czego wynikać mają kwoty dochodzone niniejszym pozwem, nazywając je (choćby w piśmie z dnia 2 października 2015 roku, karta 148) „zobowiązaniami umownymi”. W tym samym piśmie powód przyznaje, że nie dysponuje sposobem wyliczenia kar umownych określonych pozwem i wnosi aby zwrócić się do odpowiedniego podmiotu (wierzyciela pierwotnego), aby ten wyjaśnił, tak sądowi, jak i stronom postępowania, jakich kwot, z czego wynikających, dochodzi powód.

Godzi się również zauważyć, iż według zasady naturalnej realizacji kontraktu, zgodnie z art. 353 § 1 zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast art. 509 § 2 k.c. stanowi, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Istota w sprawie niniejszej dotyczy tego, czy wspomnianemu zbywcy ((...) spółce akcyjnej w W.) przysługiwała wierzytelność wobec pozwanej, oraz, czy kolejnemu podmiotowi – nabywcy wierzytelności (powodowi) przysługiwała wobec pozwanej jakakolwiek wymagalna wierzytelność będąca przedmiotem wspomnianego przelewu a jednocześnie to, czy faktycznie jakakolwiek wierzytelność w stosunku do pozwanej była przedmiotem przelewu.

W tym stanie rzeczy rolą powoda było wykazanie, iż pozwany zawarł umowę z (...) spółką akcyjną w W., z jakich dokumentów i czynności faktycznych wynika wysokość faktur i not księgowych, oraz wykazać fakt nabycia tej wierzytelności przez powoda. W ocenie Sądu powód obowiązkowi temu nie podołał. O ile przedstawiono regulaminy (jako załączniki do umów), oraz warunki oferty promocyjnej, to nie przedstawiono cennika o którym mowa w każdej z umów.

Powód nie złożył umów w komplecie – nie składając załącznika do umów w postaci Cennika oraz Warunków Oferty Promocyjnej na które to dokumenty – załączniki do umowy powód powołuje się.

W zakresie cesji wierzytelności, mimo braku zgody dłużnika cesja była skuteczna, zaś o samej cesji pozwana dowiedziała się z treści pozwu. W niniejszej sprawie powód jednak przedstawił odpis umowy cesji, co nakazuje przyjąć, że jako taka umowa cesji została zawarta. Podkreślenia wymaga fakt, że sama umowa ma charakter ramowy, nie wynika z niej, jakie konkretnie wierzytelności zostały przelane na powoda, w szczególności nie wynika z niej, by w zakres tej umowy wchodziły roszczenia zbywcy wobec pozwanej spółki ze wskazanych w pozwie umowy. Umowa jest częściowo nieczytelna – posiada zakreślone fragmenty. Do pozwu dołączono wprawdzie wydruk ze wskazaniem numeru dokumentu księgowego dotyczącego pozwanej, jednak wydruk ten nie nosi nawet znamion dokumentu prywatnego, a już z całą pewnością nie wynika z niego, iż jest on potwierdzoną przez strony umowy cesji częścią tej umowy. Wobec takiego stanu rzeczy, należy stwierdzić, że powódka nie wykazała iż ma legitymację do dochodzenia roszczeń wobec pozwanego. Dodać należy, że z treści załączonych dokumentów nie wynika, że osoby podpisane pod umową są upoważnione do reprezentowania stron. Podkreślenia wymaga fakt, że stosownie do treści § 1 ust 3 umowy cesji nie stanowi załącznika „wyciąg z listy dłużników”. Wymieniony punkt wymienia enumeratywnie załączniki do umowy, zaś nie wymienia dokumentu tak nazwanego. Załącznikiem taki mógłby być wykaz dłużników. Według zaś tego fragmentu umowy, załącznik ów zawierać powinien między innymi numer PESEL dłużnika, numer jego dowodu, NIP, datę aktywacji, uwagi – przedstawiony zaś dokument prywatny takich elementów nie posiada.

Ponownie wskazać należy, że powódka w składanych przez nią pismach procesowych wносиła o zobowiązanie przez Sąd w trybie art. 248 §1 k.p.c. pierwotnego wierzyciela do przedstawienia dokumentów wykazujących dochodzoną pozewm wierzytelność. W tym miejscu podkreślenia wymaga ogólna zasada obowiązująca w procedurze cywilnej, iż to strony odpowiadają za wynik procesu. Wniosek powódki sprowadzał się do przerzucenia na Sąd troski o właściwe udokumentowanie dochodzonych wierzytelności, a w efekcie do niedopuszczalnego przeniesienia spoczywającego po jej stronie ciężaru dowodowego. Zwrócić uwagę należy na okoliczność, że powódka jest podmiotem, który masowo dochodzi nabywanych wierzytelności. To jej zadaniem, zgodnie z ogólnie przyjętymi dla podmiotów zawodowo prowadzących działalność gospodarczą wymogami, było zadbanie o to, aby w ślad za wierzytelnościami, które nabywa, szły środki pozwalające na wykazanie ich zasadności.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.S.R. M. Z.